

עת"א 75835/05/24 - אימאן אבו גויעד (אסיר) - נגד שב"ס - היחידה למאסרים קצרים, מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן
כבוד השופט גד גדעון
כבוד השופטת דינה כהן
העותר:
נגד
המשיבים:
2024 ביוני 19
עת"א 75835-05-24 אבו גויעד (אסיר) נ'
שב"ס היחידה למאסרים קצרים ואח'
אימאן אבו גויעד (אסיר) - באמצעות VC
שב"ס - היחידה למאסרים קצרים
מדינת ישראל

נוכחים:

העותר בהיוועדות חזותית

ב"כ העותר, עו"ד רעות שמחון

ב"כ המשיבים, עו"ד נועה שוקר

פסק דין

העותר שפוט ל- 11 חודשי מאסר בפועל על עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון בתוקף מעל שנתיים, נהיגה ללא ביטוח וסירוב למסור פרטים בעת שנתפס.

בהגיע המועד, היחידה לשחרור ממאסרים קצרים דנה בבקשתו לשחרור מוקדם והחליטה לדחותה.

היחידה התייחסה בהחלטתה לעבירה שעליה העותר נדון למאסר, לעברו התעבורתי של העותר ולעובדה שהעותר סירב לטיפול שהוצע לו, וכן התייחסה לעמדת גורמי הטיפול בשב"ס; למסוכנות העלולה לנבוע משחרורו המוקדם של העותר; ולתכנית רש"א, שלגביה קבעה כי אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעותר.

מכאן העתירה.

ב"כ העותר טוענת שהתנהגות העותר בכלא תקינה. הוא מקיים קשר מעקבי עם עו"ס. ולאור יתרת המאסר הקצרה שלו לא ניתן היה לשלבו בתוכנית טיפולית ייעודית. טוענת שהתרשמות גורמי הטיפול מהעותר חיובית. ושהוכנה עבור העותר תכנית רש"א העתידה להמשיך עד מועד שחרורו המלא של העותר, בחודש נובמבר 2024. וטוענת כי שחרור מוקדם של העותר, תחת פיקוח רש"א, עדיף על שחרורו של העותר בעוד כחודש, ללא פיקוח כלל. בדיון היום הוסיפה כי העותר סירב לטיפול שהוצע לו משום שהוא ביקש לעבור אגף בעוד הטיפול שהוצע לו חייב הישארותו באותו אגף.

עמוד 1

וציינה כי טיפול ייעודי בתחום התחבורה נמשך 4 חודשים ובכל מקרה אין לעותר יתרת מאסר מספיקה. והיא מבקשת לבטל את החלטת היחידה ולהורות על שחרורו של העותר.

ב"כ המשיבה תומכת בהחלטת היחידה וטוענת, כי לעותר הרשעות קודמות רבות בתחום התעבורה וכי סירובו לטיפול מלמד כי הוא איננו מעונין באמת בטיפול וכל רצונו הוא לקדם את האפשרות לשחרורו המוקדם. לטענתה, היחידה הביאה בחשבון את כל השיקולים הרלוונטיים וערכה איזון מתאים ביניהם, החלטתה סבירה ואין מקום להתערב בה. והיא מבקשת לדחות את העתירה.

עינו בכל החומרים שהונחו לפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים, ומסקנתנו היא שיש לדחות את העתירה.

ראשית, יוזכר, ששחרור על תנאי ממאסר, גם ממאסר קצר, איננו זכות קנויה לאסיר, ומניעתו אינה בבחינת עונש לו. והשיקולים העיקריים הנוגעים לשחרור על תנאי ממאסר בכלל, תקפים גם לשחרור על תנאי ממאסר קצר, והם מתמצים בכך שהאסיר ראוי לשחרור ושאין בשחרורו כדי לסכן את שלום הציבור.

לגופו של ענין, העובדה שהעותר, המחזיק ברישיון נהיגה משנת 2014, צבר לחובתו מספר רב של עבירות תעבורה, כולל הרשעות חוזרות של נהיגה בפסילה, ואת המעשה בגינו הוא מרצה עונש מאסר הוא ביצע בעוד שהוא פסול לנהיגה בחמישה הליכים שונים כשתלויים ועומדים נגדו מאסרים על תנאי ברי הפעלה, מבססת באופן טבעי את החשש שהמדובר במי שמתקשה לעמוד במגבלות שהוטלו עליו, אשר איננו נרתע מהפרת החוק והפרת הוראת בית המשפט, והוא עלול לשוב ולבצע עבירות דומות. ומלמדת על מסוכנותו של העותר לציבור.

גורמי הטיפול העריכו שהעותר זקוק לטיפול בתחום התעבורה ובתחום כישורי חיים, והוצע לו להשתלב בקבוצת הכנה לטיפול, אך הוא סירב לכך. בהמשך, הוא שולב בקבוצת כלבנות טיפולית אך השתתף רק בשניים מתוך שישה מפגשים. וגורמי הטיפול התרשמו שאין לעותר מוטיבציה להשתלב בטיפול בכלא. ובפועל העותר לא עבר טיפול בתחום הרלוונטי לעבירותיו.

בנוסף לכך, עיון בתוכנית רש"א מעלה שמדובר בתוכנית כללית ופתוחה, במסגרתה העותר אמור לעבור אבחון שלאחריו תקבע המסגרת הטיפולית המתאימה, ולא ניתן לקבוע בשלב זה שיש בה די כדי לאיין את מסוכנות העותר.

במצב דברים זה, החלטת היחידה לדחות את בקשת העותר לשחרור מוקדם עניינית וסבירה ואיננו מוצאים הצדקה להתערב בה.

העתירה נדחית.

ניתן והודע היום י"ג סיוון תשפ"ד, 19/06/2024 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

גד גדעון, שופט

אליהו ביתן, שופט בכיר